

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
יומא-הוציאו לו	מאן דאמר											
הוציאו לו את הכף ואת המחטה, חפן מלא חפניו ונתן לתוך הכף, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו, וכך היתה מדתה.												מז.
נטל את המחטה בימינו, ואת הכף בשמאלו.												מז.
מחטה												מז.
נטל את המחטה ועלה לראש המזבח וחזרה ויורד	תנא ליה:											מז.
התם מחטה דגחלים, והכא מחטה דקטורת.												מז.
הוציאו לו כף ריקן מלשכת הכלים, ומחטה גדושה של קטורת מלשכת בית אבטינס.	דתניא:											מז.
חפן מלא חפניו ונותן לתוך הכף הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו וכך היתה מדתה.												מז.
כף ביום הכפורים למה לי? (ויקרא טז) מלא חפניו והביא, אמר רחמנא												מז.
משום דלא אפשר												מז.
דהיכי נעביד?												מז.
נעייל והדר נעייל												מז.
הבאה אחת אמר רחמנא, ולא שתי הבאות.												מז.
נשקליה לקטורת בחופניו ונחתיה למחטה דגחלים עלה, וליעול												מז.
כי מטי התם היכי לעביד?												מז.
נשקליה בשיניה ונחתיה למחטה												מז.
השתא לפני מלך בשר ודם אין עושין כן, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה												מז.
הלכך, לא אפשר. וכיון דלא אפשר - עבדינן כדאשכחן בנשיאים.												מז.
נטל את המחטה בימין ואת הכף בשמאל												מז.
יציבא בארעא וגיוורא בשמי שמיא?												מז.
זו מרובה וזו מועטת. ואפילו בזמן ששניהן שוין, וכמעשה דרבי ישמעאל בן קמחית												מז.
אמרו עליו על רבי ישמעאל בן קמחית שהיה חופן ארבעת קבין במלוא חפניו, ואומר: כל הנשים זרדו, וזרד אימא עלה לגג.												מז.
בערסן, וכדרכה בר יונתן.	איכא דאמרי:											מז.
ערסן יפה לחולה.	דאמר רבה בר יונתן אמר רבי יחיאל:											מז.
בשכבת זרע וכדרכי אבהו.	ואיכא דאמרי:											מז.
כתיב (שמואל ב' כב) ותזני חיל למלחמה, וכתיב (תהלים יח) המאזני חיל למלחמה. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, זריתני וחזותני.	דרבי אבהו רמי:											מז.
אמרו עליו על רבי ישמעאל בן קמחית: פעם אחת סיפר דברים עם ערבי אחד בשוק, ונתנה צינורא מפיו על בגדיו, ונכנס ישבב אחיו ושמעאל תחתיו, וראתה אמן שני כהנים גדולים ביום אחד.												מז.
ושבב אמרו עליו על רבי ישמעאל בן קמחית: פעם אחת יצא וסיפר עם הגמון אחד בשוק, ונתנה צינורא מפיו על בגדיו, ונכנס יוסף אחיו ושמעאל תחתיו, וראתה אמן שני כהנים גדולים ביום אחד.												מז.
שבעה בנים היו לה לקמחית וכולן שמשו בכהונה גדולה. אמרו לה חכמים: מה עשית שזכית לכך? - אמרה להם: מימי לא ראו קורות ביתי קלעי שערי. - אמרו לה: הרבה עשו כן, ולא הועילו.	תנו רבנן:											מז.
בקמצו - שלא יעשה מדה לקומץ.	תנו רבנן:											מז.
מהו שיעשה מדה לחפינה? התם הוא דכתיב (ויקרא ו) בקמצו, אבל הכא דלא כתיב בחפניו אלא (ויקרא טז) מלא חפניו קטרת סמים דקה - לא. או דילמא: יליף מלא מלא מקמצו?	איבעיא להו:											מז.
וכך היתה מדתה.	תא שמע:											מז.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של מובאה O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר	יומא-הוציאו לו											
מאי לא, שאם רצה לעשות מדה אחרת - עושה	מימרא											
לא, הכי קאמר: וכך היה חוזר וחופנה לפנים.												
שמעת מינה: חופן וחוזר וחופן												
דילמא שאם רצה לעשות מדה - עושה												
אי נמי: שלא יחסר ושלא יותר.												
מלא קמצו, יכול מבורץ - תלמוד לומר בקמצו, אי בקמצו - יכול אפילו בראשי אצבעותיו, תלמוד לומר מלא קמצו - כדקמצי אינשי. הא כיצד? חופה שלש אצבעותיו על פסת ידו, וקומץ. ובמחבת ובמרחשת מוחק בגודלו מלמעלה, ובאצבעו קטנה מלמטה, וזו היא עבודה קשה שבמקדש.	תנו רבנן:											
זו היא ותו לא? והא איכא מליקה, והא איכא חפינה												
אלא: זו היא מעבודות קשות שבמקדש.												
רבין יוחנן: בעי רבי יהושע בן עזא:												
דגואי - לא תיבעי לך דודאי קומץ הוא, דבראי - לא תיבעי לך דודאי שירים הוא, כי תיבעי לך - דביני ביני, מאי?	רב פפא:											
בין הבינים ספק נינהו.	רבין יוחנן: הדר פשטה יהושע בן עזא:											
הכי עביד?												
מקטיר קומץ לחודיה תחלה, והדר בין הבינים. דאי אמרת בין הבינים ברישא - דילמא שירים נינהו, והוו להו שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה	רבי חנינא:											
שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה - אין מקטירין עליהן את הקומץ.	ואמר רב:											
אי הכי, השתא נמי איקרי כאן: כל שממנו לאשים הרי הוא בבל תקטירן												
דמקטיר ליה לשום עצים, כרבי אליעזר.	רבי יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי:											
(ויקרא ב) לריח ניחח - אי אתה מעלה, אבל אתה מעלה לשום עצים.	דתנאי, רבי אליעזר:											
הניחא לרבי אליעזר, אלא לרבנן מאי איכא למימר?												
דקמצי שמיני.	רב מרי:											
השתא דאתית להכי, רבי אליעזר נמי, לכתחילה דקמצי שמיני.												
(בין הביניים"ם פש"ט ומח"ץ ופז"ר וחש"ב בחפינ"ת חביר"ו סימן).												
בין הבינים של מלא חפניו מהו?	בעי רב פפא:											
מאי קא מבעיא ליה? אי גמר מלא מלא מהתם - היינו הך?												
מלא חפניו והביא בעינן - והא איכא, או דילמא ולקח והביא בעינן - והא ליכא?	רב פפא הכי בעי ליה:											
תיקו.												
פשיטא לי מלא קומצו - כדקמצי אינשי.	רב פפא:											
קמץ בראשי אצבעותיו מהו? מלמטה למעלה מהו? מן הצדדין מהו?	בעי רב פפא:											
תיקו.												
פשיטא לי מלא חפניו - כדחפני אינשי.	רב פפא:											
חפן בראשי אצבעותיו מהו? מלמטה למעלה מהו? מן הצד מהו? חפן בזו ובזו וקרבן זו אצל זו מהו?	בעי רב פפא:											
תיקו.												